

aerud fättemöntina. Olleme isseggi omnia lapsus
sepölvies rahwa suust kuulnud, et ühhes ehet
teises surest häddas hüüdsid: Keik Maarja ma
rahwas tulgo appi! ja sedda visi keik mailma
Maarjamaaks nümmetasid.

Wata! nenda inimenne efsib õigest ainust
Jummalast kõrvale ja hopis árra, kui sedda
maenitsust melest kautab, mis pühha Paulus
annab, i Tim. raim. 4 peat. 7 salmis: Põlga
árra üllemeeltsed wanna naestte juttud; aga
õppeta ennast ikka peále Jummalat kartma!

Karjalast missse pááw,
Júrrikuu 1. páwal. Se arro pettab mittos-
kord; fest farja ei súnni wáljalasta, ennego-
lumini muistki on árralainud.

Kúnni pááw,
Júrrikuu 14mal páwal. Siis peab jálle hak-
kaina kündma. Agga moistlik põllomees sed-
da ammogi teab, et adra seddaimöda mulda
tulleb pistta, kuid a ilmad ja Ma annawad; eg-
ga olle aastad ialgi selle polest ühhe arrolissed.

(Jääb polele.)